

Defensie: waarom kunnen militairen op 56 met pensioen?

Nieuws dinsdag 17 juni 2025

In het maatschappelijk debat over pensioenen klinkt steeds vaker de roep om ‘harmonisatie’: gelijke pensioenleeftijd voor iedereen. Begrijpelijk – solidariteit vraagt om eerlijke spelregels. Maar als we dan écht willen harmoniseren, dan moeten we ook het hele plaatje durven bekijken. Want wie pleit dat militairen pas op 67 met pensioen moeten gaan “zoals iedereen”, moet ook erkennen dat militairen vandaag al jarenlang extra werken zonder loon, zonder pensioenopbouw en onder uitzonderlijke omstandigheden.

Wij zijn principieel niet tegen een hervorming of tegen langer werken. Maar dan wel als dat gebeurt onder dezelfde voorwaarden als elke andere werknemer en met ruime transitie maatregelen. Echte harmonisatie betekent ook: dezelfde rechten, dezelfde vergoeding, dezelfde erkenning van gepresteerde uren en identieke werkomstandigheden. Vandaag is dat absoluut niet het geval.

Militaire arbeid: + zeven jaar gratis!

Gemiddeld werkt een militair tijdens zijn of haar loopbaan meer dan zeven jaar die nergens meetellen: geen loon, geen pensioenrechten, geen erkenning met daarbovenop een verbod op weigering van uitvoering. Wel: talrijke wachten, nachtopdrachten, operationele inzet, weekends, feestdagen, verplichte paraatheid... en dit wanneer de baas met zijn vingers knipt. Zelden of nooit worden deze periodes als volwaardige arbeid erkend.

Een uur als militair telt vaak niet als een uur gewerkt. Net daar wringt het schoentje het meest. Zo stapelt zich een schaduwboekhouding op van jarenlange gratis arbeid, die volledig buiten het officiële arbeidstijd kader valt. Want laat ons eerlijk zijn, welke burger vindt het normaal om ‘gratis’ te werken wanneer de werkgever het eist en zonder enige compensatie? Militairen doen dit wel.

Tot vandaag staat daar een lagere pensioengerechtigde leeftijd tegenover. Dit is ook positief voor de werkgever want, laat ons eerlijk zijn, een opa van 65 jaar met een rugzak van 40 kg om onze burgers te beschermen is niet realistisch.

Geen vaste werkplek, hoge verplaatsingslast

Militairen hebben geen vaste werkplaats. Veel collega's leggen meer dan drie uur woon-werkverkeer per dag af, zonder vergoeding of compensatie. We worden over het gehele land geplaatst - en daarbuiten - vaak op korte termijn. Dat maakt gezinsleven, sociaal engagement en mentaal welzijn bijzonder moeilijk te combineren met het werk.

Zware fysieke en mentale tol

Militair werk is fysiek veeleisend en mentaal belastend. Vroeg opstaan, lange dagen, risicovolle opdrachten, fysieke oefeningen, mentale druk en een constante staat van paraatheid. De impact van deze levensstijl op

gezondheid, relaties en levenskwaliteit is zwaar – maar onzichtbaar in elke pensioenberekening van deze regering.

Beperkte rechten, maximale plichten

Militairen mogen niet staken. Zij hebben een beperkte vrije meningsuiting en weinig syndicale rechten. We zijn onderworpen aan het militair gezag en tuchtsysteem en kunnen op elk moment worden ingezet, in binnen- en buitenland. Die beschikbaarheid is totaal, maar de rechten zijn beperkt tot het minimum.

Harmoniseren? Starten met gelijke regels!

Wij zijn niet tegen hervorming. We zijn voor rechtvaardigheid. Als men eist dat militairen langer werken, dan vragen wij simpelweg hetzelfde als elke andere werknemer.

- Elk gepresteerd uur telt en dit volgens dag/nacht/weekend en shiften-vergoeding.
- Een volledige afstemming op de wedde en de vergoedingen van de politie.
- Bescherming van het maximum aantal werkuren per week.
- Correcte pensioenopbouw vanaf de eerste dag met een tweede pijler en extralegale voordelen.
- Recht op syndicale actie en bescherming.
- Standplaatsvastheid met vast uurrooster.

Samengevat

- Harmonisatie is geen probleem – als die eerlijk is.
- Langer werken is bespreekbaar – als elke minuut telt.
- Gelijke rechten, gelijke plichten – dat is solidariteit.

Natasja Gaytant